

Sygn. akt VII U 761/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Łukasz Józwiak

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Warszawie

sprawy małoletniej *N. S.* reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową *M. S.* oraz *M. S.*

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o rentę rodzinną

na skutek odwołania *N. S.* reprezentowanej przez przedstawicielkę ustawową *M. S.* oraz *M. S.*

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 23 stycznia 2015 r. znak: R/6/(...)

1. oddala odwołanie;
2. wniosek o przyznanie renty rodzinnej na podstawie art. 83 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przekazuje do rozpoznania Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

UZASADNIENIE

M. S. w imieniu własnym oraz małoletniej ***N. S.*** w dniu 24 lutego 2015r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), odmawiającej prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 10 listopada 2013r. ***A. S.***

Odwołująca zaskarżonej decyzji zarzuciła:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj.:
 - a) art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez jego niezastosowanie będące wynikiem błędnej wykładni art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy, co skutkowało odmową przyznania renty rodzinnej skarżącym;
 - b) art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez jego niewłaściwą wykładnię polegającą na przyjęciu, że okresy rejestracji w Urzędzie Pracy nie wypełniają znamion powyższego przepisu, co skutkowało jego niezastosowaniem, a tym samym odmową przyznania skarżącym prawa do renty rodzinnej;

2. błąd w ustaleniach stanu faktycznego polegający na przyjęciu, że zmarły nie pozostawał w stosunku ubezpieczenia, podczas gdy był on zarejestrowany jako osoba bezrobotna.

W uzasadnieniu odwołania odwołująca wskazała, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych polegającej na przyjęciu, że czas pozostawania bez pracy i rejestracji jako osoby bezrobotnej nie wypełnia znamion w/w przepisu. Zmarły w okresie od dnia 11 września 2013r. do dnia 10 listopada 2013r. posiadał status osoby bezrobotnej i jako taki podlegał obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu (nabył także prawo do zasiłku chorobowego w związku z upływem 30 dniowego okresu wyczekiwania). Odwołująca wskazała na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 sierpnia

2009r. wydany w sprawie II UK 404/08, według którego okresy czasowego pozostawania bez pracy z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, to okresy zarejestrowania się w urzędzie zatrudnienia jako osoba poszukująca pracy lub jako bezrobotny. Nadmieniała także, że okres wynikający z art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o emeryturach i rentach z FUS został wymieniony

w treści art. 57 ust. 1 pkt 3, wobec czego należy uznać, że niezdolność do pracy ubezpieczonego powstała w okresie wymienionym w art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy (odwołanie od decyzji ZUS z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), k. 3-6 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że w dniu

20 stycznia 2014r. M. S. w imieniu własnym i małoletniej N. S. zgłosiła za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. Wydziału (...) Umów Międzynarodowych wniosek o polską rentę rodzinną przyznaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych z uwzględnieniem postanowień rozporządzeń unijnych, aktualnie: rozporządzenia Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE L nr 166 z dnia 30 kwietnia 2004r.) i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia

16 września 2009r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego

i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. U. UE L nr 284 z dnia 30 października 2009r.), z tytułu zgonu A. S. (ur. (...)) – zm. 10 listopada 2013r.) posiadającego zgłoszone okresy ubezpieczenia na terenie Polski i Francji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, że zmarły A. S. nie spełniał warunku do przyznania polskiej emerytury (brak wieku emerytalnego) oraz warunku z art. 57 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy pozwalającego na przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. W dziesięcioleciu przed zgonem udowodniony został okres jego ubezpieczenia w Polsce w wysokości 4 lat i 4 dni, zamiast wymaganych 5 lat. Jednocześnie zgon A. S. nastąpił po upływie 18 miesięcy od ostatniego okresu ubezpieczenia (okres pobierania zasiłku z Urzędu Pracy od dnia 4 listopada 2010r. do dnia 2 lutego 2011r.). Organ rentowy wskazał również, że dokumentem wiążącym dla strony polskiej jest formularz serii (...) oraz decyzje zagranicznych instytucji ubezpieczeniowych w zakresie potwierdzenia zagranicznego stażu pracy, co jednoznacznie wynika z przepisów unijnych. Natomiast w sprawie o rentę rodzinną po zmarłym A. S. francuska instytucja ubezpieczeniowa nie wystawiła formularza E205 FR z potwierdzeniem okresów pracy zmarłego na terenie Francji, bowiem zainteresowana nie przedłożyła numeru wpisu do francuskiego ubezpieczenia męża niezbędnego do sprawdzenia, czy były odprowadzane składki do francuskiej instytucji ubezpieczeniowej (odpowiedź ZUS na odwołanie z dnia 18 marca 2015r., k. 8-10 a.s.).

W piśmie procesowym z dnia 31 sierpnia 2015 r. pełnomocnik odwołującej wniósł

o przyznanie M. S. oraz N. S. renty rodzinnej w drodze wyjątku (pismo procesowe z dnia 31 sierpnia 2015r., k. 97-97v a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. S. był mężem M. S. i ojcem N. S. (odpis skrócony aktu urodzenia, t. II, k. 23 a.r.).

Ubezpieczony był zatrudniony w Przedsiębiorstwie Budowlano – (...) w W. w okresie od dnia 1 października 1992r. do dnia 30 maja 1993r. jako pomoc murarza (świadcstwo pracy, t. II, k. 25-26 a.r., skrócone potwierdzenie ubezpieczenia pracowników, t. II, k. 59 a.r.). Następnie w okresie od dnia 2 listopada 1993r. do dnia 6 listopada 1997r. pracował w firmie (...) w P. na stanowisku malarza (świadcstwo pracy, t. II, k. 27-28 a.r., potwierdzenie ubezpieczenia, t. II, k. 55-56 a.r.),

gdzie wielokrotnie korzystał z urlopów bezpłatnych. W okresie od dnia 18 sierpnia 2000r. do dnia 31 grudnia 2000r. był zatrudniony na takim samym stanowisku w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Usługowo – Handlowym (...) S.A. w W. (świadcstwo pracy, t. II, k. 29-31 a.r.).

Kolejne zatrudnienie A. S. podjął w okresie od dnia 1 października 2002r. do dnia 31 grudnia 2002r. w PPHU (...) S.A. na podstawie umowy zlecenia (potwierdzenie ubezpieczenia pracowników i innych ubezpieczonych, t. II, k. 103 a.r.), a okresie od dnia 16 lutego 2005r. do dnia 31 grudnia 2005r. w (...) S.A. w W. na podstawie umowy o pracę, gdzie zajmował stanowisko cieśli (świadcstwo pracy, t. II, k. 33 a.r.). Następnie od dnia 27 lipca 2006r. pracował w (...) sp. z o.o. w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku pracownika budowy (coef 150). Trwało to do dnia 25 sierpnia 2006r. (...) P (...) wyrejestrowanie z ubezpieczeń, roczne zestawienie składek za 2006r., k. 47-49 a.s., k. 103-105 a.s., świadcstwo pracy, k. 73 a.s., t. II, k. 35 a.r., PIT-11 – informacja o dochodach oraz pobranych zaliczkach na podatek dochodowy za rok 2006, k. 76-77 a.s.).

W okresie od dnia 20 czerwca 2007r. do dnia 18 maja 2010r. A. S. pracował na stanowisku malarza w Zakładzie (...) w W. (świadcstwo pracy, t. II, k. 37 a.r., poświadczenie dla celów świadczeń emerytalno – rentowych, t. II, k. 65-66 a.r.).

A. S. był również zarejestrowany w Urzędzie Pracy m.(...) W. w W. jako osoba bezrobotna w następujących okresach: od dnia 30 stycznia 1998r. do dnia 17 sierpnia 2000r., od dnia 13 marca 2002r. do dnia 6 maja 2003r., od dnia 7 stycznia 2004r. do dnia 15 lutego 2005r., od dnia 4 maja 2006r. do dnia 28 lipca 2006r., od dnia 7 marca 2007r. do dnia 19 czerwca 2007r., od dnia 5 sierpnia 2010r. do dnia 4 lipca 2012r. oraz od dnia 11 września 2013r. do dnia 10 listopada 2013r. Zasiłek otrzymywał w okresach: od dnia 4 listopada 2010r. do dnia 31 grudnia 2010r. oraz od dnia 1 stycznia 2011r. do dnia 2 lutego 2011r. (zaświadczenie z Urzędu Pracy m.(...) W. z dnia 16 lutego 2015r., k. 6 a.s., zaświadczenie z dnia 28 stycznia 2014r., t. II, k. 85 a.r., zaświadczenie z dnia 29 stycznia 2014r., t. II, k. 87 a.r., zaświadczenie z dnia 28 stycznia 2014r., t. II, k. 89 a.r.).

Ubezpieczony cierpiał na chorobę niedokrwienną serca (kardiomiopatia rozstrzeniowa o podłożu niedokrwiennym, stan po CABG, NT, hyperlipidemia), przebył zawał. Został skierowany na oddział kardiologiczny, gdzie zaplanowano wykonanie zabiegu kardiologicznego (historia zdrowia i choroby, k. 114-118 a.s.). Ze względu na liczne obciążenia kardiologiczne otrzymał przeciwwskazanie do wykonywania ciężkiej pracy fizycznej (zaświadczenie lekarskie z dnia 9 maja 2013r., k. 131 a.s.).

W dniu 10 listopada 2013r. A. S. zmarł (odpis skrócony aktu zgonu, t. II, k. 21 a.r.). Od tego momentu jego córka N. S. przejawia szereg problemów natury psychologicznej (historia choroby, k. 119-130 a.s.).

W ostatnim dziesięcioleciu przed datą zgonu udowodniony został okres ubezpieczenia A. S. w Polsce w wysokości 4 lat i 4 dni (karta przebiegu zatrudnienia, t. II, k. 160-163 a.r.).

W dniu 20 stycznia 2014r. M. S. w imieniu własnym oraz małoletniej córki N. S. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o rentę rodzinną po zmarłym A. S. wraz z informacją dotyczącą okresów składkowych i nieskładkowych (wniosek z dnia 20 stycznia 2014r., t. II, k. 1-16 a.r.).

W pierwszej kolejności Wydział Realizacji Umów Międzynarodowych działający

w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wypełnił formularz za okresy przebyte w ramach stosowanego ustawodawstwa i przesłał go do instytucji rozpatrującej, tj. C. D. N.-E. S. – D. R. we Francji, prosząc o nadesłanie dokumentacji w postaci formularza E 205, E210 oraz decyzji (rozpatrzenia wniosku o rentę rodzinną, t. II, k. 129-143 a.r., t. II, k. 150-151 a.r., k. 154-155 a.r.).

M. S. w dniu 7 stycznia 2015r. złożyła w organie rentowym oświadczenie, w którym wskazała, że nie posiada żadnego dokumentu ani numeru identyfikacyjnego dotyczącego zatrudnienia A. S. we Francji. Z uwagi na trudną sytuację materialną wniosła o podjęcie decyzji w sprawie na podstawie polskich okresów zatrudnienia (oświadczenie z dnia 7 stycznia 2015r., t. II, k. 157 a.r.).

Decyzją z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. odmówił M. S. oraz N. S. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 10 listopada 2013r. A. S.. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że zmarły w dniu 10 listopada 2013r. nie miał ustalonego prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, jak i nie spełnił warunków wymaganych do przyznania tych świadczeń. Okres jego ubezpieczenia w Polsce w 10-leciu poprzedzającym powstanie niezdolności do pracy, tj. od dnia 10 listopada 2003r. do dnia 9 listopada 2013r. wyniósł 4 lata i 4 dni. Dodatkowo niezdolność do pracy (zgon) powstała w okresie dłuższym niż 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu zatrudnienia – ubezpieczenia, zatem nie został spełniony warunek z art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy. W związku z powyższym, odmówiono wnioskodawczyni prawa do renty rodzinnej (decyzja ZUS z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), t. II, k. 158-159 a.r.). M. S. w imieniu własnym oraz małoletniej N. S. odwołała się od powyższej decyzji (odwołanie od decyzji ZUS z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), k. 3-6 a.s.).

Wskazany stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, w tym na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych A. S.. Ich autentyczność, jak również zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, nie była kwestionowana przez żadną ze stron procesu, dlatego Sąd uznał je za pełnowartościowy materiał dowodowy mogący stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. oraz N. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), jako niezasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r., poz. 1440 z późn. zm. – dalej jako: ustawa emerytalna) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń (ust. 1). Przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy (ust. 2).

Na podstawie art. 67 ust. 1 ustawy emerytalnej do renty rodzinnej uprawnieni są następujący członkowie rodziny spełniający warunki określone w art. 68 – 71:

1. dzieci własne, dzieci drugiego małżonka oraz dzieci przysposobione,
2. przyjęte na wychowanie i utrzymanie przed osiągnięciem pełnoletniości wnuki, rodzeństwo i inne dzieci, z wyłączeniem dzieci przyjętych na wychowanie i utrzymanie w ramach rodziny zastępczej lub rodzinnego domu dziecka,
3. małżonek (wdowa i wdowiec),
4. rodzice.

W przedmiotowej sprawie niesporne było, iż A. S. w dacie śmierci nie miał ustalonego prawa do emerytury ani do renty z tytułu niezdolności do pracy. Zbadać należało zatem, czy w/w spełniał warunki konieczne do uzyskania któregoś z w/w świadczeń. Emerytura z całą pewnością nie mogłaby mu zostać przyznana z uwagi na to, iż zgon nastąpił w wieku 42 lat, zatem wiek emerytalny nie został osiągnięty. Zdaniem odwołującej, A. S. spełniał natomiast warunki konieczne do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na brzmienie art. 57 ust. 1 pkt 3 ustawy emerytalnej oraz ze względu na stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 sierpnia 2009r. wydanym w sprawie o sygn. akt II UK 404/08. M. S. uznała, że organ rentowy dokonał błędnej wykładni w/w przepisu, polegającej na przyjęciu, że czas pozostawania bez pracy i rejestracji jako osoby bezrobotnej nie wypełnia znamion określonym w tym przepisie. Z kolei w ocenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, mimo uznania zmarłego za osobę całkowicie niezdolną do pracy na dzień zgonu, brak byłoby możliwości przyznania mu świadczenia rentowego, gdyż nie wykazał on 5 lat okresów ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu poprzedzającym datę śmierci, bowiem legitymował się stażem w wymiarze 4 lat i 4 dni. Ponadto, zgon nastąpił po upływie 18 miesięcy od ustania ostatniego okresu ubezpieczenia (okres pobierania zasiłku z Urzędu Pracy od dnia 4 listopada 2010r. do dnia 2 lutego 2011r.).

W ocenie Sądu stanowisko prezentowane przez odwołującą jest błędne, a tym samym zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Podnieść należy, że prawo do renty rodzinnej reguluje art. 65 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a nie art. 54 -57, tj. przepisy regulujące prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. Jednak nie wyklucza to odwołania się do tych przepisów.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że dla oceny prawa osób uprawnionych do renty rodzinnej należy brać pod uwagę stan prawny i stan faktyczny w dacie śmierci osoby zmarłej. Art. 65 ustawy emerytalnej stanowi bowiem, że renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do przyznania jednego z tych świadczeń (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2014r., II UK 222/13, Lex nr 1424851).

A. S. – jak zostało wskazane - z uwagi na brak wymaganego wieku emerytalnego nie miał ustalonego prawa do emerytury i nie spełniał warunków do jej uzyskania, zatem mógł spełniać jedynie warunki do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy i to należało rozważyć.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy emerytalnej, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit.

a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

2. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jednocześnie z art. 58 ust. 1 ustawy wynika, że warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej:

1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;

2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;

3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej (ust. 2). Przepisu ust. 2 nie stosuje się jednak do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (ust. 4).

W świetle powołanych przepisów nie jest możliwe uzyskanie renty bez wykazania się wymaganym 5 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym w 10 - leciu poprzedzającym złożenie wniosku o świadczenie lub powstanie niezdolności do pracy. Dopiero wykazanie przez ubezpieczonego całkowicie niezdolnego do pracy okresu składkowego: w przypadku kobiety wynoszącego 25 lat, a w przypadku mężczyzny wynoszącego 30 lat, zwalnia z obowiązku wykazania się stosownym okresem składkowym i nieskładkowym w 10 - leciu (wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2014r., III AUa 1752/13, Lex nr 1477375).

A. S. zmarł w dniu 10 listopada 2013r., zatem konieczne stało się wykazanie co najmniej 5 - letniego okresu składkowego i nieskładkowego, który musi przypadać w 10-leciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy (w tym wypadku przed datą śmierci). Przy tym nie można było rozpatrywać innego okresu (proponowanego przez pełnomocnika odwołującej) niż wymieniony, a w tym okresie A. S. nie posiadał co najmniej 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Udowodniony okres ubezpieczenia w Polsce wyniósł 4 lata i 4 dni. Odnosząc się natomiast do okresu ubezpieczenia we Francji podkreślić należy, że okres ten nie został uwzględniony. Uwzględnić można było jedynie te okresy ubezpieczenia, które były należycie udokumentowane. W rozważanym przypadku francuska instytucja ubezpieczeniowa nie wystawiła formularza E205 FR z potwierdzeniem okresów pracy A. S. na terenie Francji, gdyż M. S. nie przedłożyła numeru wpisu do francuskiego ubezpieczenia zmarłego męża, niezbędnego do sprawdzenia czy były odprowadzane składki do francuskiej instytucji ubezpieczeniowej. Przy tym odwołująca nie przedstawiła innych dowodów, z których wynikałoby, że A. S. pracował we Francji i że były odprowadzane składki. Z tego Sąd Okręgowy nie miał możliwości zaliczenia w/w okresu do wymaganego ustawą 5-letniego okresu składkowego i nieskładkowego.

Dodatkowo Sąd Okręgowy uznał, że należy podzielić stanowisko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odnoszące się do okresu dotyczącego zarejestrowania w urzędzie pracy, który może być uwzględniony jako okres składkowy tylko wówczas, gdy był pobierany zasiłek dla bezrobotnych (od dnia 4 listopada 2010r. do dnia 2 lutego 2011r.) Jak podnosiła odwołująca, A. S. był zarejestrowany w urzędzie pracy znacznie dłużej niż okres pobierania zasiłku, ale był osobą bez prawa do zasiłku i ten okres nie jest ani okresem składkowym, ani okresem nieskładkowym w świetle przepisów ustawy. Dlatego też, nie można mówić o naruszeniu art. 6 ust. 2 pkt 6 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Powołany przepis brzmi następująco: „za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne: (...)”

6) czasowego pozostawania bez pracy na obszarze Państwa Polskiego z powodu niemożności jej otrzymania lub niemożności podjęcia szkolenia zawodowego, w tym okresy pobierania zasiłków z funduszu aktywizacji zawodowej, zasiłków dla bezrobotnych oraz zasiłków szkoleniowych wypłaconych z Funduszu Pracy.

W powołanym przepisie chodzi o okresy, o jakich pisze w odwołaniu M. S. i na jakie powołuje się w cytowanym przez nią orzeczeniu Sąd Najwyższy, nie można jednak pominąć początkowej części art. 6 ust. 2, po którym następuje enumeratywne wyliczenie, z której wynika, że chodzi o okresy przypadające przed 15 listopada 1991r. Natomiast okresy

przypadające po tej dacie, w tym te, za które opłacane są składki na podstawie przepisów ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, zostały wymienione w ust. 1 art. 6 ustawy emerytalnej.

Reasumując, z uwagi na niespełnienie przez A. S. warunków niezbędnych do uzyskania renty z tytułu niezdolności do pracy, jego małżonka M. S. oraz córka N. S. nie są osobami uprawnionymi do renty rodzinnej. Odwołanie od decyzji z dnia 23 stycznia 2015r., znak: R/6/(...), nie było więc zasadne

i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. należało je oddalić (pkt 1 wyroku).

Odwołująca z ostrożności procesowej wnioskowała o przyznanie jej renty rodzinnej w drodze wyjątku. Rozstrzygnięcie w tym zakresie, zgodnie ze zgłoszonym wnioskiem, nie było jednak możliwe, ponieważ o takim świadczeniu, które jest odmiennym świadczeniem od świadczeń przyznawanych w trybie ustawy po spełnieniu ustawowych przesłanek nabycia prawa, nie rozstrzygał Prezes ZUS (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z dnia 20 lutego 2013r., III AUa 1231/12, Lex nr 1289741). Sąd rozpoznający odwołanie od decyzji z dnia 10 grudnia 2013r., poza skontrolowaniem zasadności odmowy przyznania świadczenia z uwagi na brak spełnienia warunków ustawowych, nie mógł zatem orzekać

o tym, co nie było przedmiotem decyzji właściwego organu. W tym wypadku – na podstawie art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. – należało przekazać Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych do rozpoznania wniosek odwołującej o przyznanie renty rodzinnej w drodze wyjątku (pkt 2 wyroku).

ZARZĄDZENIE

(...)